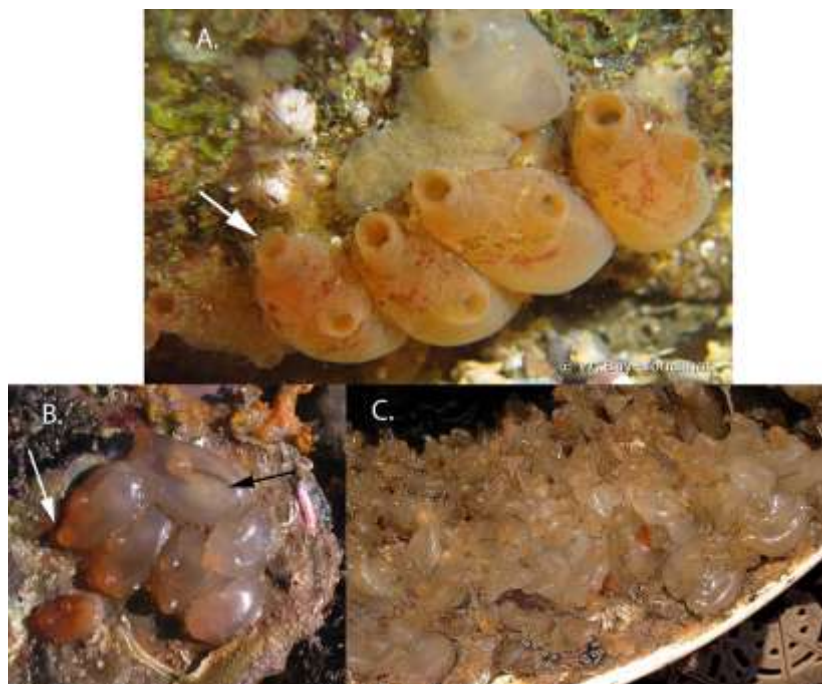

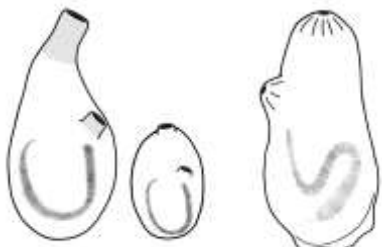
Corella eumyota (Sjöpungar)

A) och B): Sjöpungen *Corella eumyota* har karakteristiskt orange sifoner (de vita pilarna). Mycket arttypiskt är också att den fäster mot underlaget med sin högersida. Det innebär att den är "liggande" till skillnad från de flesta andra solitära sjöpungar är upprättstående. Den svarta pilen i fig. B pekar på den mörka tarmen som syns igenom manteln. Tarmen bildar en U-formad slinga vilket också är ett artkarakteristiskt drag. Fig. 2 nedan visar skillnaden i tarmens utseende mellan *Corella eumyota* och *Ascidella aspersa*, en annan sjöpungsart som kan förväxlas med *C. eumyota*. Formen på tarmen är ytterligare en viktig karaktär vid identifiering av arten. C): En tät aggregation av *C. eumyota* på en bryggkonstruktion.

A: © Wilfried Bay-Nouailhat, B & C: © John Bishop

Svenskt vardagsnamn	Saknas
... och på andra språk	Engelska: Orange-tipped sea squirt; Franska: Ascidie cartilagineuse
Vetenskapliga namn	<i>Corella eumyota</i> Traustedt, 1882; fam. Corellidae Synonymer: <i>Corella antarctica</i> , <i>C. benedeni</i> , <i>C. dohrni</i> , <i>C. novarae</i>
Organismgrupp(er)	Sjöpungar (klass Ascidiacea), Ryggsträngsdjur (fylum Chordata)
Storlek och utseende	<i>C. eumyota</i> är en solitär (=inte kolonibildande) sjöpungsart som ofta lever i täta aggregeringar. I likhet med andra sjöpungsarter är kroppen omgiven

	<p>av ett hölje bestående av ett cellulosalikt material som benämns tunicin. Individerna fäster mot underlaget med sin högersida, vilket innebär att de är "liggande". Kroppen är oval, men lever djuret inklämt bland andra påväxtorganismer eller i ett trångt utrymme, formas det efter den tillgängliga volymen.</p> <p>Som alla solitära sjöpungrar har den två sifoner, en munsifon för inkommande vatten och en utströmningssifon. Munsifonen hos <i>Corella eumyota</i> sitter i allmänhet längst ut på kroppen, och utströmningssifonen en 1/4-1/2 kroppslängd längre ner, något till höger. Sifonerna kan inte dras in.</p> <p>Vuxna individer har i allmänhet orange sifonspetsar. Färgen i övrigt kan variera från transparent till vit, brun eller orange. På norra halvklotet är arten 2-4 cm, i enstaka fall upp till 8 cm. I sitt ursprungliga utbredningsområde på södra halvklotet, har man funnit 15 cm långa exemplar. Tarmen syns i allmänhet genom den transparenta kroppsväggen och bildar en enkel kurva som följer konturen av den nedre delen av kroppen (jämför med <i>Ascidiella aspersa</i> och <i>Molgula</i> sp., se "Kan förväxlas med"). Arten är hermafroditisk, och kan föröka sig genom självbefruktning (Lambert, 2004; El Nagar <i>et al.</i>, 2010).</p>
<p>Kan förväxlas med</p>	<p>I Europa kan <i>Corella eumyota</i> förväxlas med <i>Ascidiella aspersa</i> och även med sjöpungrarter av släktet <i>Molgula</i>. Medan tarmen, som hos alla arter syns igenom manteln, är S-formad hos <i>A. aspersa</i> och <i>Molgula</i>-arter följer den kroppsväggen med en enkel båge hos <i>C. eumyota</i>. Fig. 2 nedan visar tarmens form hos <i>C. eumyota</i> (vänster) och <i>A. aspersa</i> (höger).- <i>C. eumyota</i> och <i>Molgula</i>. skiljer sig också genom att den senare är mer sfärisk i formen och till skillnad mot <i>C. eumyota</i> har bägge sifonöppningarna placerade högst upp på kroppen. (Fig. 2)</p> <p>Fig. 2 Tarmens form hos <i>Corella eumyota</i> (vänster) och hos <i>Ascidiella aspersa</i> (höger) © John Bishop</p>
<p>Geografiskt ursprung</p>	<p><i>C. eumyota</i> är ursprungligen beskriven från Valparaiso i Chile. Den är en kallvattenart som har sitt ursprung på södra halvklotet, runt Antarktis, Sydamerika, Sydafrika och Nya Zeeland. I sitt ursprungliga utbredningsområde kan den bilda stora "ängar" strax</p>

	under tidvattenzonen.
Första observation i svenska vatten	Arten har inte observerats i svenska vatten
Förekomst i svenska havs- och kustområden	Arten har inte observerats i svenska vatten
Övrig förekomst utanför ursprungligt utbredningsområde	Första kända observationen av <i>C. eumyota</i> på norra halvklotet gjordes sommaren 2002 i Bretagne. De funna kolonierna utgjordes av enbart unga individer, varför man tror att det rörde sig om en sekundär spridning från någon annan närliggande källa. Den ursprungliga introduktionen skulle i så fall ha kunnat ske tidigare än 2002. 2003 gjordes första observationen i norra Spanien, och 2004 var arten vanligt förekommande längs större delen av Iberiska halvöns västkust. Man har även funnit den i södra England och runt Irland. <i>C. eumyota</i> finns även vid USA:s ostkust.
Referenser till observationer i områden nära svenska farvatten	Perros-Guirec, norra Bretagne och Camaret-sur-Mer i västra Bretagne 2002 (Lambert, 2004), Englands sydkust 2004 (i, eller i anslutning till marinor) (Arenas <i>et al.</i> , 2006), Englands sydkust 2008 (naturliga stränder)(Collin <i>et al.</i> , 2010).
Troligt införselsätt	Det mycket korta larvstadiet begränsar artens möjlighet att spridas på egen hand. Det mest sannolika är därför att den introducerats genom påväxt på båtskrov eller via import av be vuxna musslor eller ostron från södra halvklotet. Man tror att arten är självbefruktande, vilket skulle innebära att det räcker att någon enstaka individ introduceras för att den ska kunna ge upphov till massförekomst på en ny lokal.
Miljö där arten förekommer	<i>Corella eumyota</i> sitter fast på hårda underlag som klippor, andra organismer (musslor, rör av havsborstmaskar, andra ascidier, alger) eller mänskliga konstruktioner som t.ex. pontonbryggor. Antingen sitter den ensam eller i grupper om några tiotal individer. Den finns i skyddade områden, från tidvattenzonen till ungefär 20 meters djup. <i>C. eumyota</i> är en kallvattenart, och vid europeiska fältundersökningar har den visat sig vara vanligare under vinterhalvåret än under sommaren. Möjligen kan detta indikera att den har svårt att klara höga vattentemperaturer. I Kalifornien har man sett att den på sommaren försvinner från det varmare ytvattnet, men samtidigt finns kvar på större djup med lägre temperatur. <i>C. eumyota</i> är hermafrodit och har inre befruktning. Larverna hålls kvar i den vuxna individen ända tills de är färdigutvecklade och redo att bottenfälla. Det innebär att det fria larvstadiet är mycket kort. Ofta

	fäster larven på föräldern eller på andra angränsande vuxna individer vilket resulterar i att det kan bildas mycket täta klumpar bestående av individer av olika storlekar.
Ekologiska effekter	<p>Arten verkar vara mycket invasiv, och i flera av de hamnar där man funnit den har den dominerat bland påväxtorganismer på småbåtar. Det finns stor risk för att den kan komma att tränga undan inhemska hårbottenlevande arter. På Iberiska halvön observerades <i>C. eumyota</i> första gången 2003, och vid en fältundersökning i Oeiras, Portugal fyra år senare var den mycket vanlig medan <i>Ascidella aspersa</i>, den för lokalen typiska inhemska sjöpungsarten, inte hittades alls.</p> <p>Det finns också indikationer på att <i>C. eumyota</i> är en opportunistisk art, d.v.s. en art som snabbt kan bilda täta populationer om ett oöväxt substrat dyker upp i havet, t.ex. en nybyggd brygga. Efter ett tag verkar dock även andra arter kunna etablera sig.</p>
Andra effekter	Det finns risk för att <i>Corella eumyota</i> kan ha en negativ påverkan på akvakulturodlingar av t.ex. musslor och ostron, vilket skulle kunna leda till stora ekonomiska förluster.
Övrigt	
<p>Läs mer</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bay-Nouailhat A., janvier 2009, <i>Description de Corella eumyota</i>, http://www.mer-littoral.org/32/corella-eumyota.php, (hämtat 2010-10-05) • MarLin – The Marine Life Information Network. A sea squirt – <i>Corella eumyota</i> http://www.marlin.ac.uk/speciesinformation.php?speciesID=4682 • Natural History Museum http://www.nhm.ac.uk/nature-online/species-of-the-day/biodiversity/alien-species/corella-eumyota/index.html • Minchin D. 2007. Rapid coastal survey for targeted alien species associated with floating pontoons in Ireland. <i>Aquatic Invasions</i> 2:63-70. <p>Mer om bilden</p> <ul style="list-style-type: none"> • © Wilfried Bay-Nouailhat, http://www.mer-littoral.org/32/corella-eumyota.php • © John Bishop, Marine Biological Association of the UK, The Laboratory Citadel Hill, Plymouth 	
<p>Referenser till artbeskrivning</p> <ul style="list-style-type: none"> • El Nagar A., Huys R. & Bishop J.D.D. 2010. Widespread occurrence of 	

the Southern Hemisphere ascidian *Corella eumyota* Traustedt, 1882 on the Atlantic coast of Iberia. *Aquatic Invasions* 5:169-173.

- Lambert G. 2004. The south temperate and Antarctic ascidian *Corella eumyota* reported in two harbours in north-western France. *Journal of the Marine Biological Association of the UK* 84:239-241.

Referenser till fyndplatser

- Arenas F., Bishop J.D.D., Carlton J.T., Dyrinda P.J., Farnham W.F., Gonzales D.J., Jacobs M.W., Lambert C., Lambert G., Nielsen S.E., Pederson J.A., Porter J.S., Ward S. & Wood C.A. 2006. Alien species and other notable records from a rapid assessment survey of marinas on the south coast of England. *Journal of the Marine Biological Association of the UK* 86:1329-1337.
- Collin S.B., Oakley J.A., Sewell J & Bishop J.D.D. 2010. Widespread occurrence of the non-indigenous ascidian *Corella eumyota* Traustedt, 1882 on the shores of Plymouth Sound and Estuaries Special Area of Conservation, UK. *Aquatic Invasions* 5:175-179.
- Lambert G. 2004. The south temperate and Antarctic ascidian *Corella eumyota* reported in two harbours in north-western France. *Journal of the Marine Biological Association of the UK* 84:239-241.

- Detta faktablad om *Corella eumyota* skapades den 6 december 2010 av N-research.